

Na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14), tretjega odstavka 41. člena Akta o organizaciji in sistematizaciji delovnih mest v Finančni upravi RS, št. 010-33/2014-1, z dne 16. 7. 2014 ter drugega odstavka 13. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11, 32/12, 94/12, 101/13, 111/13, 25/14, 40/14, 90/14, 91/15 in 63/16), izdajam

NAVODILO
O PREVERJANJU PRIJAVLJENE CARINSKE VREDNOSTI BLAGA IN
PRAVILNEM POSTOPKU DOLOČITVE NOVE CARINSKE VREDNOSTI BLAGA, št. 35/2017

1. To navodilo opisuje postopek preverjanja pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga na podlagi utemeljenega dvoma carinskega organa pred sprostitvijo blaga v prost promet, pravilnega nesprejema napačno prijavljene carinske vrednosti blaga in pravilne določitve nove carinske vrednosti blaga.
2. Navodilo določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za tehtno utemeljitev carinskega organa, zakaj ne sprejme prijavljene carinske vrednosti blaga, s katero dokaže prijavo napačne carinske vrednosti blaga in z uporabo sekundarnih metod vrednotenja ali z rezervno metodo določi novo, pravilnejšo carinsko vrednost blaga.
3. Dejstva, ugotovitve, zaključki in odločitve postopka dokazovanja prijave napačne carinske vrednosti blaga in določitve nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga, so osnova za sestavo Zapisnika o preverjanju carinske deklaracije.
4. V postopkih naknadnega nadzora se to navodilo uporablja smiselno, z upoštevanjem posebnosti postopka naknadnega nadzora.
5. Pri preverjanju pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga se, poleg tega navodila, uporabljajo tudi navodila, ki obravnavajo postopek carinjenja blaga in zavarovanje morebitnega carinskega dolga.

PRAVNA PODLAGA

6. Pravna podlaga za izvedbo navodila je v naslednjih predpisih:
 - a) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o Carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: zakonik), z vsemi spremembami,
 - b) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju: IU), z vsemi spremembami,
 - c) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (v nadaljevanju: DU), z vsemi spremembami,
 - d) Sporazum o uporabi VII. člena GATT.

SODNA PRAKSA

7. Pri pisanju navodila so se uporabila sklepanja in odločitve naslednjih sodb:
 - a) Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013,
 - b) Sodba Sodišča Evropske unije C-430/14, z dne 21. 01. 2016,
 - c) Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016.

OPREDELITEV KRATIC IN IZRAZOV

8. V navodilu imajo kratice naslednji pomen:
- a) SICIS – Slovenski carinski informacijski sistem,
 - b) EUL – Enotna upravna listina,
 - c) SAT – Sistem analize tveganja,
 - d) QV– QlikView aplikacija.
9. V navodilu imajo izrazi, v skladu s Splošnimi določbami, Poglavje 1, členom (1) IU, naslednji pomen:
- a) »enako blago«: blago, ki je bilo izdelano v isti državi, kot vrednoteno blago in je v vseh pogledih enako, vključno s fizikalnimi lastnostmi, kakovostjo in slovesom blaga. Malenkostne razlike v videzu ne izključujejo blaga, ki se sicer po opredelitvi šteje za enako.,
 - b) »podobno blago«: blago, ki je bilo izdelano v isti državi kot vrednoteno blago in ima, čeprav ni enako v vseh pogledih, podobne lastnosti in vsebuje podobne materiale, kar mu omogoča izpolnjevanje enakih funkcij in zamenljivost po trgovski plati. Pri ugotavljanju, ali je neko blago podobno vrednotenemu blagu se, med drugim, upoštevajo tudi kakovost, sloves blaga in obstoj blagovne znamke.,
 - c) izraza »enako blago« in »podobno blago«, odvisno od primera, ne vključujeta blaga, ki vsebuje tehnologije, storitve razvoja, osnutke, načrte in skice, za katere ni bil opravljen noben popravek v skladu s členom 71(1)(b)(iv) zakonika, ker so bile te storitve opravljene v Uniji,
 - d) »blago istega razreda ali vrste«: blago, razvrščeno v isto skupino ali področje blaga, ki ga izdeluje določena industrija ali industrijska panoga in vključuje enako ali podobno blago.

CARINSKA VREDNOST BLAGA

10. Carinska vrednost blaga je eden od elementov za določitev višine uvoznih dajatev in drugih ukrepov trgovinske politike. Ko je carinska stopnja določena *ad valorem*, se carina obračuna na podlagi carinske vrednosti blaga. Carinska vrednost blaga je tudi podlaga za določitev davčne osnove za obračun davka na dodano vrednost in drugih nacionalnih dajatev.
11. V skladu s členom 70(1) zakonika se carinska vrednost blaga primarno določi na podlagi njegove transakcijske vrednosti, to je cene, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Unije dejansko plačana ali jo je treba plačati, kateri so dodani tudi vsi stroški, nastali v zvezi s prodajo blaga, navedeni v členu 71 zakonika. V carinsko vrednost blaga pa se ne vključijo stroški, davki in dajatve, navedeni v členu 72 zakonika.
12. Transakcijska vrednost se kot osnova za določitev carinske vrednosti blaga uporabi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- a) v zvezi s prepustitvijo ali uporabo blaga za kupca ni drugih omejitev, razen tistih, ki:
 - jih nalaga ali zahteva zakon ali organi oblasti v Uniji,
 - omejujejo geografsko območje, na katerem se blago lahko proda naprej,
 - bistveno ne vplivajo na vrednost blaga;
 - b) prodaja ali cena ni predmet pogojev ali storitev, katerih vrednost se v zvezi z blagom, ki se vrednoti, ne more določiti,
 - c) noben del izkupička iz kupčeve nadaljnje prodaje, prepustitve ali uporabe blaga ne pripada neposredno ali posredno prodajalcu, razen, če se lahko opravi ustrezna uskladitev,
 - d) kupec in prodajalec nista vzajemno povezana oziroma, če sta povezana, njuna povezava ni vplivala na dogovorjeno ceno.
13. Carinska vrednost blaga se določi tako, da se transakcijski vrednosti prištejejo:
- a) stroški, ki jih nosi kupec in niso zajeti v transakcijski vrednosti:
 - provizije in stroški posredništva, razen nakupnih provizij,
 - stroški zabojnikov, ki se za carinske namene štejejo za celoto z blagom,
 - stroški embalaže, ki vključujejo tako delo kot material;
 - b) ustrezno porazdeljena vrednost proizvodov in storitev, ki jih zagotovi kupec neposredno ali posredno, brezplačno ali po znižani ceni in se uporabijo za izdelavo in prodajo za izvoz uvoženega blaga, ta vrednost pa ni bila vključena v transakcijsko vrednost:
 - materialov, sestavnih delov in podobnih delov in elementov, vključenih v uvoženo blago,
 - orodij, matric, kalupov in podobnih predmetov, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga,
 - materialov, porabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga,

- inženiringa, razvojnega, umetniškega, oblikovalskega dela in načrtov in skic, opravljenih izven Unije in potrebnih za proizvodnjo uvoženega blaga;
 - c) avtorski honorarji in licenčnine za vrednoteno blago, ki jih mora kupec plačati neposredno ali posredno, kot pogoj za prodajo vrednotenega blaga, če niso bili vključeni v transakcijsko vrednost,
 - d) vrednost izkupičkov iz poznejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe uvoženega blaga, ki gre neposredno ali posredno v korist prodajalca,
 - e) stroški prevoza, zavarovanja, natovarjanja in manipulativni stroški do kraja vnosa blaga na carinsko območje Unije.
14. V carinsko vrednost blaga se ne vključijo:
- a) prevozni stroški uvoženega blaga po njegovem vstopu na carinsko območje Unije,
 - b) stroški za gradbena, montažna, postavitvena in vzdrževalna dela ali tehnično pomoč, ki se na uvoženem blagu, kot so industrijske naprave, stroji ali oprema, opravijo po vstopu na carinsko območje Unije,
 - c) stroški obresti, skladno s finančnim dogovorom, ki ga je sklenil kupec v zvezi z nakupom uvoženega blaga, ne glede na to, ali je financiranje zagotovil prodajalec ali druga oseba, če je bil finančni dogovor sklenjen v pisni obliki in, če lahko kupec na zahtevo dokaže, da:
 - se uvoženo blago dejansko prodaja po ceni, ki je bila prijavljena kot transakcijska vrednost, in
 - zahtevana obrestna mera ne presega običajnih obrestnih mer za tovrstne transakcije v državi in v času, v katerem je bilo financiranje zagotovljeno;
 - d) stroški za pridobitev pravice razmnoževanja uvoženega blaga v Uniji,
 - e) nakupne provizije,
 - f) uvozne dajatve ali druge dajatve, ki jih je treba v Uniji plačati zaradi uvoza ali prodaje blaga.
15. Če se carinskemu organu pojavi utemeljen dvom v pravilnost prijavljene transakcijske vrednosti, prične s preverjanjem pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga.
16. Če transakcijske vrednosti ni mogoče uporabiti kot osnovo za določitev carinske vrednosti blaga, se po vrstnem redu uporabijo metode iz točke 41 navodila.

POSTOPEK PREVERJANJA PRAVILNOSTI PRIJAVLJENE CARINSKE VREDNOSTI BLAGA

17. Carinski organ se odloči za preverjanje pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga na podlagi utemeljenega dvoma, na katerega ga napoti oziroma se mu pojavi med:
- a) napotek SAT (napotek se proži kadar carinska vrednost blaga ne dosega minimalnega odstotka povprečnih uvoznih EU vrednosti blaga iz iste tarifne oznake in istega porekla),
 - b) ročna analiza tveganja (npr.: pregled tovornih manifestov z uporabo indikatorjev tveganja; blago, uvoženo iz rizičnih držav, je bilo pred vstopom v Unijo prepeljana po nenavadnih transportnih poteh; narava blaga),
 - c) naključen izbor.
18. Utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga se lahko carinskemu organu pojavi med pregledom zapisov v EUL in/ali z njimi povezanih dokumentov, listin ali informacij (v nadaljevanju: dokumentov) in/ali med pregledom blaga in pošiljke.
19. V primeru utemeljenega dvoma carinski organ preuči vse okoliščine prodaje obravnavanega blaga. Vsa dejstva o dejanskem stanju blaga in okoliščinah prodaje popolno ugotovi pred sprostitvijo blaga v prosti promet.
20. S pregledom blaga se ugotavlja pravilnost uvrstitve blaga pod oznako TARIC in pravilnost prijavljenega porekla blaga, lastnosti, kvaliteta in količina blaga. Pregled blaga je pomemben zaradi pravilne izbire blaga, katerega carinska vrednost se bo primerjala (enako ali podobno blago). Za namene ugotovitvenega postopka se običajno vzame vzorec pregledanega blaga, pošiljka, embalaža in blago pa se fotografirajo.

21. Ugotovitev carinskega organa, da je prijavljena carinska vrednost blaga nižja kot / izjemno nizka / neobičajno visoka glede na povprečno carinsko vrednost enakega ali podobnega blaga, zadošča za obstoj utemeljenega dvoma¹.
22. V skladu s členom 140(1) IU carinski organ za potrditev oziroma opustitev utemeljenega dvoma, da prijavljena transakcijska vrednost predstavlja celoten plačan ali plačljiv znesek in, da je prijavljena carinska vrednost blaga pravilna, na okoliščinam primeren način (glej točko 35 navodila) deklaranta pozove, naj predloži dodatne dokumente, ki dokazujejo pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga.
23. Carinski organ lahko uporabi člen 140 IU kljub temu, da ne dvomi v verodostojnost trgovskega računa, temveč zgolj v pravilnost prijavljene transakcijske vrednosti. Za namene uporabe člena 140 IU verodostojnost dokumentov, ki dokazujejo transakcijsko vrednost, ni odločilen element, je pa eden od dejavnikov, ki jih mora carinski organ upoštevati².
24. Če deklarant predloži dodatne dokumente, ki ne dokazujejo pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, ali ne predloži dodatnih dokumentov, ki bi dokazali pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, je to zadosten razlog za potrditev utemeljenega dvoma³.
25. Utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga dodatno potrđita pomanjkanje ali neobstoj:
- a) pisnih dokazov o dogovoru glede cene med kupcem in prodajalcem,
 - b) poslovne korespondence, ki se nanaša na količino, kvaliteto, ceno in druge attribute blaga,
 - c) dodatne dokumentacije, ki bi lahko pojasnila okoliščine prodaje.
26. Za potrditev oziroma opustitev utemeljenega dvoma mora carinski organ razlikovati med razlogi za carinsko vrednost blaga, ki je nižja kot oziroma izjemno nizka glede na povprečno carinsko vrednost enakega ali podobnega blaga:
- a) razlogi, na podlagi katerih se nizka transakcijska vrednost lahko sprejme, npr.:
 - sezonska nihanja cen,
 - občuten padec cen zaradi nepričakovanih dogodkov na tržišču,
 - kljub temu, da v državi izvoznici za uvoženo blago veljajo izvozne subvencije (denarna nadomestila za izvoznike, s katerimi se spodbuja proizvodnja ali izvoz določenega blaga), izvozna subvencija ni vplivala na transakcijsko vrednost;
 - b) razlogi, na podlagi katerih se nizka transakcijska vrednost ne sprejme, npr.:
 - prodor blaga na nov trg,
 - poskus izogibanja plačilu uvoznih dajatev,
 - zaradi izvozne subvencije je transakcijska vrednost nižja.
27. Prav tako mora carinski organ za potrditev oziroma opustitev utemeljenega dvoma razlikovati med razlogi za carinsko vrednost blaga, ki je neobičajno visoka glede na povprečno carinsko vrednost enakega ali podobnega blaga:
- a) razlogi, na podlagi katerih se visoka transakcijska vrednost lahko sprejme, npr.: uvoz sadja in zelenjave, ki spada v sistem vhodnih cen, kjer so za blago z višjo carinsko vrednostjo blaga predpisane nižje carinske dajatve. Višja carinska vrednost blaga je lahko prijavljena zaradi visoke kakovosti blaga in ne zaradi izogibanja plačilu višjih dajatev.,
 - b) razlogi, na podlagi katerih se visoka transakcijska vrednost ne sprejme, npr.:
 - pri uvozu sadja in zelenjave, ki spada v sistem vhodnih cen, kjer so za blago z višjo carinsko vrednostjo blaga predpisane nižje carinske dajatve deklarant prijavi višjo carinsko vrednost blaga z očitnim namenom izogibanja plačilu višjih dajatev.,
 - prijava visoke transakcijske vrednosti zaradi prenosa dobička med povezanima osebama. Carinski organ ugotovi, ali je povezanost resnično vplivala na višino prijavljene carinske vrednosti blaga. Če ima kupec ali prodajalec dejansko moč vplivati na prodajno ceno in je

¹ Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016

² Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016

³ Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016

ta, glede na povprečno carinsko vrednost enakega ali podobnega blaga, neobičajno visoka ali nizka, se šteje, da je povezanost vplivala na ceno⁴.

28. Deklarant pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga dokazuje s predložitvijo dodatnih dokumentov, kot so, npr.:
- a) cenik,
 - b) naročilo in potrdilo naročila,
 - c) pogodbe in računi za stroške prevoza in zavarovanja za namene ugotavljanja pogojev dobave, stroškov do carinskega območja Unije in stroškov, nastalih na območju Unije,
 - d) zavarovalna polica,
 - e) računovodske evidence, zlasti za prenos denarnih sredstev od uvoznika do prodajalca,
 - f) potrdilo o plačilu in druga bančna nakazila prodajalcu (lahko tudi od predhodnih pošiljk, da se ugotovi realna vrednost),
 - g) akreditiv,
 - h) dobropis,
 - i) tehnična dokumentacija in dokumentacija o sestavi in lastnostih blaga, načrti, standardi, atesti, katalogi, fotografije in drugo,
 - j) dokumenti v zvezi z lastništvom podjetij, vključenih v transakcijo, zaradi določitve morebitnega razmerja med prodajalcem in kupcem,
 - k) dokumentacija o sistemu transfernih cen, kot na primer prenos cen, poročilo, študija o transfernih cenah,
 - l) licenčni sporazumi, z določbo, ali se licenčnine za uvoženo blago vključi v carinsko vrednost blaga in v kakšnem obsegu,
 - m) pogodba o avtorskem honorarju, ali drugi dokumenti v zvezi z avtorskimi pravicami,
 - n) pogodbe za oglaševanje, trženje in druge dejavnosti, ki potekajo pred ali po uvozu,
 - o) informacije o provizijah, dobičku ali splošnih stroških za uporabo deduktivne metode ali metode izračunane vrednosti,
 - p) mnenje izvedenca, če so v carinskem postopku potrebna posebna znanja (ko se preverja carinska vrednost specifičnega blaga, npr.: zbirke, konji, tekstil, rabljena vozila in podobno),
 - q) dokazila o posebnih okoliščinah (npr.: poškodovano blago, manj vredno blago, brezplačna pošiljka, popravilo, zagotavljanje surovin, modelov, načrtov, znanja in drugega s strani naročnika posla in podobno),
 - r) potrdilo o izvoru blaga, ki ga izda pristojni organ države proizvajalke in dokazuje zgolj izvor blaga, ne pa preferencialne obravnave,
 - s) izvozna licenca,
 - t) drugo (npr.: kontne kartice).
29. Zahtevani dokumenti se dostavijo z uporabo modula E-priloge. Ne glede na dostavo dokumentov v elektronski obliki veljajo določbe člena 163 zakonika. Na posebno zahtevo carinskega organa, ali če je s posebnim predpisom tako določeno, se zahtevani dokumenti dostavijo v papirni obliki.
30. Če po predložitvi dodatnih dokumentov dvomi carinskega organa v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga niso odpravljeni, mu carinske vrednosti blaga ni treba določiti na osnovi metode transakcijske vrednosti, kot to določa člen 140(2) IU.
31. Rezultat preverjanja pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga je lahko, da carinski organ:
- a) **sprejme prijavljeno carinsko vrednost blaga**
Če carinski organ ugotovi, da je bila prijavljena carinska vrednost blaga določena v skladu z zakonodajo Unije za določanje carinske vrednosti blaga, jo sprejme. Ne izvede nobenih nadaljnjih pravnih ukrepov in blago, ki je v fazi carinjenja, sprost v prosti promet.,
 - b) **ne sprejme prijavljene carinske vrednosti blaga in zahteva določitev nove, pravilne carinske vrednosti blaga**
Če carinski organ ugotovi, da določbe, npr.: glede vključitve ali ne vključitve stroškov v carinsko vrednost blaga niso bile pravilno uporabljene, prijavljene carinske vrednosti blaga ne sprejme, temveč zahteva določitev nove, pravilne. Nova, pravilna carinska vrednost blaga se še vedno določi na osnovi metode transakcijske vrednosti blaga, z ustrezno prilagoditvijo zaradi dodatnih stroškov (npr.: carinski organ pridobi dodaten račun za prevoz blaga, zato deklarant prijavljeno carinsko vrednost blaga ustrezno spremeni).,

⁴ Sodba Sodišča Evropske unije C-430/14, z dne 21. 01. 2016

c) **ne sprejme prijavljene carinske vrednosti blaga in določi novo, pravilnejšo carinsko vrednost blaga**

Če se carinskemu organu po prejemu dodatnih dokumentov utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga zaradi prijave napačne transakcijske vrednosti blaga ali zaradi napačne uporabe ali neuporabe določb glede vključitve ali nevključitve stroškov v carinsko vrednost blaga potrdi, carinske vrednosti blaga ni več možno določiti na osnovi metode transakcijske vrednosti. Prijavljena carinska vrednost blaga se ne sprejme, nova, pravilnejša pa se določi na podlagi sekundarnih metod vrednotenja blaga ali rezervne metode.

32. V vseh treh primerih se ugotovitve preverjanja vpišejo v SICIS, v polje »Ugotovitve kontrole«. Carinski organ se opredeli do navedb v EUL, pregledanih dokumentov in morebitnega pregleda blaga in pošiljke in navede dejstva, ugotovitve, zaključke in odločitve, s katerimi utemelji, zakaj je prijavljena carinska vrednost (ne)pravilna.
33. To navodilo v nadaljevanju obravnava nesprejem napačno prijavljene carinske vrednosti blaga in določitev nove, pravilnejše. Carinski organ s tehtnimi argumenti dokaže prijavo napačne carinske vrednosti blaga in določi novo, pravilnejšo. V skladu s točko 77 in prilogo 5 navodila sestavi Zapisnik o preverjanju carinske deklaracije.

NESPREJEM NAPAČNO PRIJAVLJENE CARINSKE VREDNOSTI BLAGA IN DOLOČITEV PRAVILNEJŠE CARINSKE VREDNOSTI BLAGA

34. Carinski organ napačno prijavljene carinske vrednosti blaga ne sprejme in določi pravilnejšo, če so izpolnjeni vsi sledeči pogoji:
- a) obstoj utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga na podlagi pregleda navedb v EUL in/ali z njimi povezanih dokumentov in/ali pregleda blaga in pošiljke, in
 - b) okoliščinam primeren poziv deklarantu naj predloži dodatne dokumente, ki dokazujejo pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - c) potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga zato, ker deklarant ne predloži dodatnih dokumentov, ki bi dokazali pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga ali zato, ker deklarant predloži dodatne dokumente, ki pa ne dokazujejo pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - d) okoliščinam primerna pisna seznanitev deklaranta z razlogi za potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga in poziv k opredelitvi glede teh razlogov, in
 - e) deklarantu je v danih okoliščinah na primeren način omogočeno, da se opredeli glede razlogov za utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - f) dokončna odločitev, da se prijavljena carinska vrednost blaga ne sprejme, ker ni bila dokazana, saj deklarant ne predloži odgovora, ki bi dokazal pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga ali zato, ker deklarantov odgovor ne dokazuje pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - g) na predhodnih točkah utemeljena okoliščinam primerna pisna seznanitev deklaranta z odločitvijo, da se prijavljena carinska vrednost blaga ne sprejme, izbrano metodo vrednotenja blaga in višino nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga.
35. Okoliščinam primerna oblika komuniciranja z deklarantom⁵ je odvisna od morebitnih specifičnih okoliščin, ki se lahko nanašajo tako na vrsto dokumentov, ki jih carinski organ zahteva, kot tudi na situacijo deklaranta, časovne ali geografske okvire poizvedbe in podobno. Carinski organ utemelji izbrano obliko komuniciranja z deklarantom glede na morebitne specifične okoliščine:
- a) poziva deklarantu naj predloži dodatne dokumente, ki dokazujejo pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - b) pisne seznanitve deklaranta z razlogi za potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - c) pisnega poziva deklarantu naj se opredeli glede razlogov za potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - d) razmer (način, čas in drugo), ki se deklarantu omogočijo, da se lahko opredeli glede razlogov za utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga,
 - e) pisne seznanitve deklaranta z odločitvijo, da se prijavljena carinska vrednost blaga ne sprejme, izbrano metodo vrednotenja blaga in višino nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga.

⁵ Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016

36. Carinskemu organu ni treba ugotoviti transakcijske vrednosti, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Unije dejansko plačana ali jo je treba plačati in stroškov, ki se (ne)prištejejo transakcijski vrednosti. Deklarant mora utemeljiti vsaj razliko med prijavljeno carinsko vrednostjo in povprečno carinsko vrednostjo enakega ali podobnega blaga⁶.
37. Transakcijska vrednost tvori osnovo za izračun carinske vrednosti blaga, vendar jo je treba uskladiti, če je to potrebno, da se carinska vrednost blaga ne določi samovoljno ali fiktivno. Odražati mora resnično ekonomsko vrednost blaga in vključevati vse elemente tega blaga, ki pomenijo ekonomsko vrednost⁷.
38. Carinski organ odločitev, da prijavljene carinske vrednosti blaga ne sprejme, utemelji s tehtnimi argumenti, s katerimi dokaže prijavo napačne carinske vrednosti blaga in pridobi možnost določiti novo, pravilnejšo, tako da se opredeli do vseh spodnjih točk:
- a) s čim se zagovarja utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga na podlagi pregleda navedb v EUL in/ali z njimi povezanih dokumentov in/ali pregleda blaga in pošiljke, in
 - b) ali, kako in zakaj na takšen način je bil deklarant v danih okoliščinah pozvan, da predloži dodatne dokumente, ki dokazujejo pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - c) ali je deklarant predložil dodatne dokumente, ki ne dokazujejo pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, ali
 - d) ali deklarant ni predložil dodatnih dokumentov, ki bi dokazali pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - e) s čim se zagovarja potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma (po deklarantovi predložitvi dodatnih dokumentov, ki ne dokazujejo pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga ali nepredložitvi dodatnih dokumentov, ki bi dokazali pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga), in
 - f) ali, kako in zakaj na takšen način je bil deklarant v danih okoliščinah pisno seznanjen z razlogi za potrditev in nadaljevanje utemeljenega dvoma v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga in pozvan k opredelitvi glede teh razlogov, in
 - g) ali, kako in zakaj na takšen način je bilo deklarantu v danih okoliščinah omogočeno, da se opredeli glede razlogov za utemeljen dvom v pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - h) ali je deklarant predložil odgovor, ki ne dokazuje pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, ali
 - i) ali deklarant ni predložil odgovora, ki bi dokazal pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga, in
 - j) s čim se zagovarja dokončna odločitev, da se prijavljena carinska vrednost blaga ne sprejme, ker ni bila dokazana (po deklarantovi predložitvi odgovora, ki ne dokazuje pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga ali nepredložitvi odgovora, ki bi dokazal pravilnost prijavljene carinske vrednosti blaga), in
 - k) s čim se zagovarja izbira uporabljene sekundarne metode vrednotenja blaga oziroma rezervne metode, in
 - l) s čim se zagovarja določitev nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga.
39. Dejansko stanje oziroma dejstva blaga, pošiljke in okoliščin prodaje mora biti popolno ugotovljeno pred sprostitvijo blaga v prosti promet, v dokaznem postopku ne sme biti nobenih nedorečenosti ali neznank. Carinski organ se opredeli do vsakega dejstva in dokumenta in utemelji, zakaj se (ne)sprejme kot dokaz. Odgovori tudi na vse deklarantove ugovore⁸, navede in opiše manjkajoče in nasprotujoče si podatke in se do njih opredeli. V sklepu utemelji vse ugotovitve, zaključke in odločitve.
40. Če je carinski organ izvedel dokazni postopek, kot je navedeno v točkah od 34 do 39, lahko za določitev nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga uporabi sekundarne metode določitve carinske vrednosti blaga ali rezervno metodo.

⁶ Komentar iz Poročila Evropske komisije št. 17-24-1 o rezultatih inšpekcijskega pregleda tradicionalnih lastnih sredstev med 3. in 7. aprilom 2017

⁷ Sodba Sodišča Evropske unije C-291/15, z dne 16. 06. 2016

⁸ Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013

VREDNOTENJE BLAGA S SEKUNDARNIMI METODAMI ALI Z REZERVNO METODO

41. Če carinske vrednosti blaga ni mogoče določiti z uporabo metode transakcijske vrednosti, se po vrstnem redu uporabijo sekundarne metode določitve carinske vrednosti blaga, kot so določene v členu 74 zakonika:
- a) metoda transakcijske vrednosti enakega blaga,
 - b) metoda transakcijske vrednosti podobnega blaga,
 - c) metoda vrednosti na podlagi cene na enoto ali deduktivna metoda, in
 - d) metoda izračunane vrednosti.

Na zahtevo deklaranta se v obratnem vrstnem redu uporabita metoda vrednosti na podlagi cene na enoto in metoda izračunane vrednosti.

42. Če carinske vrednosti blaga ni mogoče določiti s sekundarnimi metodami, se uporabi t.i. rezervna metoda. Slednja je, zaradi zahtevnosti pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za dosledno uporabo posamezne sekundarne metode, v praksi zelo uporabna.
43. Za pravilno izbiro metode vrednotenja blaga in določitev nove, pravilnejše carinske vrednosti blaga, mora biti dejansko stanje vrednotenega in primerjanega blaga popolno ugotovljeno⁹.
44. Blago, ki se uvršča v isto oznako TARIC, kot vrednoteno blago, ni nujno tudi enako ali podobno blago, z enakimi ali podobnimi lastnostmi in enake ali podobne kakovosti. V določeno oznako TARIC namreč ni uvrščeno samo blago, ki je med seboj enako ali podobno, saj se v eno in isto oznako TARIC lahko uvršča tudi drugačno blago. Tudi blago, ki se uvršča v podobno oznako TARIC ni nujno vrednotenemu blagu podobno blago, ne izpolnjuje podobnih funkcij in ni zamenljivo na trgu¹⁰.
45. Pri ugotavljanju, ali je neko blago enako ali podobno vrednotenemu, ali ne, so, poleg enakosti ali podobnosti v lastnostih in izpolnjevanja enakih ali podobnih funkcij, ključnega pomena kakovost, sloves blaga in obstoj blagovne znamke. Navedeni kriteriji namreč bistveno vplivajo na zamenljivost blaga na trgu. O stopnji kakovosti, (ne)slovesu ali (ne)obstoju blagovne znamke ni možno soditi zgolj na podlagi tega, da je carinska vrednost vrednotenega blaga nižja ali višja od povprečnih carinskih vrednosti enakega ali podobnega blaga. Povprečne carinske vrednosti enakega ali podobnega blaga v QV so zgolj pripomoček za ugotovitev obstoja utemeljenega dvoma, ki se mora dodatno potrditi in utemeljiti še na drugih indicijah¹¹.

Metoda transakcijske vrednosti enakega blaga

46. Prepoznavanje enakega blaga je pojasnjeno na primerih v prilogi 1 navodila.
47. Carinska vrednost vrednotenega blaga se z metodo transakcijske vrednosti enakega blaga določi na osnovi transakcijske vrednosti enakega blaga, uvoženega v istem ali približno enakem času, kot blago, ki se vrednoti.
48. Prednostno se uporabi enako blago, ki ga je izdelala ista oseba, kakor vrednoteno blago. Če takšne prodaje ni, se uporabi transakcijska vrednost enakega blaga, ki ga je izdelala druga oseba.
49. Nadalje se prednostno uporabi transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano na enaki komercialni ravni in v približno enakih količinah, kot blago, ki se vrednoti. Če takšne prodaje ni, se uporabi transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano na drugi komercialni ravni in/ali v drugačnih količinah.
50. Upošteva se razlike, ki jih je mogoče pripisati drugačni komercialni ravni in/ali količini, zato se, v skladu s členom 141(1) IU, opravijo prilagoditve transakcijske vrednosti.
51. Če so v transakcijsko vrednost enakega blaga, prodanega na drugi komercialni ravni in/ali v drugačnih količinah, vključeni stroški prevoza, zavarovanja, natovarjanja in manipulativni stroški do kraja vnosa blaga na carinsko območje Unije, se ta vrednost uskladi. Upošteva se bistvene razlike

⁹ Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013

¹⁰ Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013

¹¹ Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013

v stroških in dajatvah med vrednotenim in enakim blagom, ki izhajajo iz dolžine prevozne poti in vrste prevoza, kot to določa člen 141(2) IU.

52. Usklajevanja ni dopustno opustiti, tudi če bi bilo v korist deklaranta¹². Izvede se zgolj na podlagi tehtnih dokazov, kot sta, npr.: račun in cenik. Povprečne carinske vrednosti enakega ali podobnega blaga v QV niso takšen dokaz. Če verodostojen dokument za uskladitev ne obstaja, vrednotenje v okviru transakcijske vrednosti enakega blaga ni možno.
53. Uskladitev cene je predstavljena na primerih v prilogi 2 navodila.
54. Če je na voljo več kot ena transakcijska vrednost za enako blago, se uporabi najnižja.
55. Podatki o povprečni carinski vrednosti enakega blaga, kot je blago, ki se vrednoti, se pridobijo na podlagi izpisov iz QV, zavihka »Vrednotenje AIS/AFIS« ali zavihka »Podatkovni izpis«. Na voljo je več pogojev izpisa, npr.: obdobje uvoza, država porekla, država izvoza, oznaka TARIC in drugo. V nadaljnjih fazah se izbor krči z novimi pogoji, npr.: enaka komercialna raven, približno enake količine blaga, sezonska narava blaga, vrsta posla in podobno.

Metoda transakcijske vrednosti podobnega blaga

56. Prepoznavanje podobnega blaga je pojasnjeno na primerih v prilogi 1 navodila.
57. Metoda transakcijske vrednosti podobnega blaga se uporabi pri blagu, ki je po sestavnih materialih in lastnostih zelo podobno vrednotenemu blagu, ima enake funkcije, je zamenljivo po trgovski plati, izdelano v isti državi in izvoženo ob istem ali približno enakem času, kot vrednoteno blago. Upoštevajo se tudi kakovost, sloves blaga in obstoj blagovne znamke.
58. Za to metodo veljajo enaka pravila, kot za metodo transakcijske vrednosti enakega blaga, opisana v točkah od 47 do 54, le da se kot primerjano blago uporabi podobno blago.
59. Podatki o povprečni carinski vrednosti podobnega blaga, kot je blago, ki se vrednoti, se pridobijo v QV, kot je opisano v točki 55.

Metoda vrednosti na podlagi cene na enoto ali deduktivna metoda

60. S to metodo se carinska vrednost vrednotenega blaga določa na osnovi cene na enoto enakega ali podobnega blaga, ki se prodaja v Uniji v enakem stanju, kot je bilo uvoženo ob istem ali približno enakem času.
61. Če prodaje ob istem ali približno enakem času ni, se uporabi cena na enoto enakega ali podobnega blaga, ki se prodaja v Uniji v enakem stanju, kot je bilo uvoženo v najkrajšem času po uvozu blaga, ki se vrednoti, najpozneje pa v 90 dneh od tega uvoza.
62. Če cena na enoto iz točk 60 in 61 ni na voljo, se na zahtevo deklaranta uporabi cena na enoto, po kateri se uvoženo blago prodaja na carinskem območju Unije po nadaljnji obdelavi ali predelavi, pri tem pa se upošteva dodana vrednost take obdelave ali predelave.
63. Carinska vrednost vrednotenega blaga se ne more določiti na osnovi cene na enoto enakega ali podobnega blaga, če gre za:
- a) prodajo blaga na komercialni ravni, ki ni prva po uvozu,
 - b) prodajo povezanim osebam,
 - c) prodajo osebam, ki neposredno ali posredno, brezplačno ali po znižani ceni, zagotavljajo blago ali storitve iz člena 71(1)(b) zakonika za uporabo pri izdelavi in prodaji za izvoz uvoženega blaga,
 - d) prodajo v količinah, ki ne zadostujejo za določitev cene na enoto.
64. Pri določanju carinske vrednosti po tej metodi se odštejejo običajne provizije, dobički, zavarovanja, prevozni stroški in notranje dajatve, ki se plačujejo v Uniji.

¹² Sodba Upravnega sodišča RS I U 238/2013, z dne 02. 04. 2013

65. S to metodo se določa tudi carinska vrednost nekaterih vrst pokvarljivega blaga, kot to določa člen 142(6) IU.
66. Določitev carinske vrednosti blaga z metodo vrednosti na podlagi cene na enoto je opisana na primeru v prilogi 3 navodila.

Metoda izračunane vrednosti

67. Pri metodi izračunane vrednosti se primerja blago enake zvrsti ali vrste in iz iste države, kot blago, ki se vrednoti. Pri ugotavljanju običajnih dobičkov in splošnih stroškov se preučijo kupoprodajni posli za uvoz v Unijo za najozko skupino ali izbor blaga, ki vključuje blago, ki se vrednoti, za katero je mogoče zagotoviti potrebne podatke. Ali je neko blago enake zvrsti ali vrste se ugotavlja za vsak primer posebej, ob upoštevanju vseh okoliščin.
68. Po metodi izračunane vrednosti je carinska vrednost blaga enaka vsoti:
- a) stroškov ali vrednosti materiala in izdelave ali drugih operacij, ki so nastali pri proizvodnji uvoženega blaga
Določijo se na osnovi podatkov, ki se nanašajo na proizvodnjo blaga, ki se vrednoti in jih zagotovi proizvajalec ali nekdo v njegovem imenu. Temeljiti morajo na komercialni računovodski evidenci proizvajalca, pod pogojem, da je ta skladna s splošno priznanimi računovodskimi načeli v državi, kjer se blago proizvaja.,
 - b) zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza znesku, ki ga proizvajalci države izvoza ob izvozu v Unijo običajno dosežejo pri prodaji blaga enake zvrsti ali vrste, kot je vrednoteno blago
Določijo se na podlagi podatkov, ki jih zagotovi proizvajalec ali nekdo v njegovem imenu razen, če se zneski ne skladajo s tistimi, ki so navadno povezani s kupoprodajnimi posli za blago enake zvrsti ali vrste, kakor vrednoteno blago, ki jih zagotovijo proizvajalci v državi izvoza za izvoz v državo uvoznico. Znesek dobička in splošnih stroškov se upošteva kot celota. To pomeni, da če je v nekem primeru znesek dobička proizvajalca nizek, splošni stroški pa visoki, je vsota dobička in splošnih stroškov lahko še vedno skladna s tisto, ki se po navadi izkazuje v kupoprodajnih poslih z blagom enake zvrsti ali vrste. Do takšnega primera lahko pride, ko je proizvajalec uvedel izdelek na trg Unije in je sprejel ničen ali nizek dobiček, da bi kompenziral visoke splošne stroške, povezane z uvedbo izdelka na trg. Če proizvajalec lahko dokaže, da sprejema nizek dobiček od prodaje blaga, ki se uvaža, zaradi določenih komercialnih okoliščin, je treba upoštevati njegov dejanski dobiček, pod pogojem, da ima upravičene komercialne razloge zanj in, če je njegova politika določanja cen v skladu z običajnimi cenovnimi politikami v zadevni industriji. Do takšnega položaja lahko pride, če so proizvajalci prisiljeni začasno znižati cene zaradi nepredvidenega padca povpraševanja, ali če prodajajo blago, da bi dopolnili izbor blaga, ki se proizvaja v državi uvoznici in sprejmejo nizek dobiček, da ohranjajo konkurenčnost. Če proizvajalčevi podatki o dobičku in splošnih stroških niso skladni s tistimi, ki so običajno povezani s prodajo blaga enake zvrsti ali vrste, kakor je blago, ki se vrednoti, ki jih zagotovijo proizvajalci v državi izvoznici za izvoz v državo uvoznico, lahko znesek dobička in splošnih stroškov temelji na ustreznih podatkih, ki niso tisti, katere zagotovi proizvajalec blaga ali nekdo v njegovem imenu.,
 - d) stroškov prevoza, zavarovanja, natovarjanja in manipulativnih stroškov, povezanih s prevozom uvoženega blaga do kraja vnosa na carinsko območje Unije.
69. Po tej metodi se preučijo stroški proizvodnje vrednotenega blaga in drugi podatki, ki jih je treba pridobiti zunaj Unije. Uporaba metode je zato težavna, saj je treba pridobiti podatke od proizvajalca in prodajalca v tujini, ki pa podatkov o stroških proizvodnje, dobičku, splošnih izdatkih in druge podatke, v skladu s Sporazumom o uporabi VII. člena GATT, nista dolžna posredovati. Metoda se zato običajno uporablja v primerih, kjer sta kupec in prodajalec medsebojno povezana, proizvajalec pa je pripravljen carinskim organom v Uniji posredovati podatke za vrednotenje in za morebitno kasnejše preverjanje carinske vrednosti blaga.

Rezervna metoda

70. Rezervna metoda za osnovo uporabi eno od sekundarnih metod, ki v največji možni meri omogoča izračun carinske vrednosti blaga. V primeru, da je za osnovo primernih več sekundarnih metod, se upošteva vrstni red metod.

71. Pravila določitve carinske vrednosti blaga po izbrani sekundarni metodi se, glede na okoliščine, uporabljajo z zmerno prožnostjo. Z rezervno metodo določena carinska vrednost blaga mora biti v največji možni meri enaka carinski vrednosti blaga, kot bi bila določena s polno in brezpogojno uporabo pravil izbrane sekundarne metode. Dovoljene so zgolj razumne in upravičene prilagoditve in odstopanja od pravil izbrane sekundarne metode, v odvisnosti od vsake posamezne situacije posebej.
72. Prožna uporaba pravil izbrane sekundarne metode pomeni, da se podatki za določitev carinske vrednosti blaga, ki so na voljo na carinskem območju Unije, uporabijo z razumnim in upravičenim odstopanjem in prilagoditvijo pravil izbrane sekundarne metode. To zagotavlja, da ne pride do določitve fiktivne carinske vrednosti blaga in, da na novo določena carinska vrednost blaga odraža resnično ekonomsko vrednost blaga.
73. Če se carinski organ odloči, da bo carinsko vrednost blaga določil z rezervno metodo, svojo izbiro in stopnjo prilagoditve in odstopanja od pravil izbrane sekundarne metode utemelji tako, da navede:
- a) zakaj se ni uporabila ena od sekundarnih metod oziroma zakaj se je uporabila rezervna metoda,
 - b) zakaj se je kot osnova uporabila izbrana sekundarna metoda oziroma zakaj se ni uporabila katera druga,
 - c) katera odstopanja in prilagoditve pravil izbrane sekundarne metode so se uporabile in zakaj v tolikšni meri,
 - d) morebitne zakonske ali kakršnekoli druge podlage za navedena odstopanja in prilagoditve.
74. Vrednotenje z rezervno metodo se uskladi s smernicami in splošnimi načeli Sporazuma o izvajanju VII. člena GATT in carinsko zakonodajo Unije in v največji možni meri upošteva pravila sekundarnih metod:
- a) za enako in podobno blago velja, da:
 - se določilo, da se primerja blago, ki je bilo izvoženo v istem ali približno enakem času, kot blago, ki se vrednoti, lahko tolmači prožno, kar pomeni, da se lahko uporabi daljši rok,
 - je osnova za carinsko vrednotenje lahko uvoženemu blagu enako blago, proizvedeno v drugi državi, kakor v državi izvoznici vrednotenega blaga,
 - se lahko uporabijo carinske vrednosti enakega blaga, ki so bile določene z metodo vrednosti na podlagi cene na enoto ali z metodo izračunane vrednosti.;
 - b) za vrednost na podlagi cene na enoto (deduktivna metoda) velja, da je:
 - zahtevo, da mora biti blago prodano v stanju, v kakršnem je bilo uvoženo, možno tolmačiti prožno, kar pomeni, da se na blagu lahko opravijo manjše operacije, navkljub katerim blago obdrži svoje lastnosti, kot je, npr.: potisk majic, ne pa, npr.: izdelava paradižnikove mezge iz uvoženega paradižnika.;
 - obdobje 90 dni mogoče uporabljati prožno, kar pomeni, da je lahko rok daljši. Dolžina roka je odvisna od narave blaga. Pri blagu, ki ni izpostavljeno sezonskemu nihanju, kot so, npr.: avtomobili, se lahko rok podaljša na obdobje npr.: šestih mesecev. Pri blagu, na katerega vpliva pokvarljivost blaga (sadje) ali sezonska nihanja (oblačila) pa je smiselno, da se rok podaljša na, npr.: štiri mesece.
75. Z rezervno metodo se carinska vrednost blaga ne sme določiti na podlagi:
- a) prodajne cene na carinskem območju Unije za blago, izdelano na carinskem območju Unije,
 - b) sistema, po katerem se za carinsko vrednotenje uporablja višja od dveh možnih vrednosti,
 - c) cene blaga na domačem trgu države izvoza,
 - d) drugih proizvodnih stroškov, razen izračunanih vrednosti, ki so bile določene za enako ali podobno blago v skladu z metodo izračunane vrednosti,
 - e) cen za izvoz v tretjo državo,
 - f) najnižjih carinskih vrednosti,
 - g) arbitrarnih ali fiktivnih vrednosti.

76. Uporaba rezervne metode je predstavljena na primerih v prilogi 4 navodila.

ZAPISNIK O PREVERJANJU CARINSKE DEKLARACIJE

77. Po preverjanju pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga se zapiše Zapisnik o preverjanju carinske deklaracije in ravna v skladu z Navodilom o izvajanju carinjenja blaga. Ker je postopek dokazovanja, zakaj se prijavljena carinska vrednost blaga ne sprejme in določitve nove, pravilnejše, zelo zahteven in je potrebna tehtna utemeljitev dokaznega postopka, je Zapisnik o preverjanju carinske deklaracije za namene vrednotenja blaga dopolnjen in se nahaja v prilogi 5 navodila.

KONČNI DOLOČBI

78. Z dnem uveljavitve tega navodila preneha veljati Navodilo o preverjanju pravilnosti prijavljene carinske vrednosti blaga, št. 9/2016, št. 007-31/2016-7, z dne 31. 5. 2016.

79. To navodilo začne veljati 1. 12. 2017.

Številka: 007-151/2017-8

Datum: 27. 11. 2017

Jana Ahčin,
generalna direktorica

Priloge:

- a) Priloga 1: Prepoznavanje enakega in podobnega blaga
- b) Priloga 2: Uskladitev cene
- c) Priloga 3: Določitev carinske vrednosti blaga po metodi vrednosti na podlagi cene na enoto (deduktivna metoda)
- d) Priloga 4: Določitev carinske vrednosti blaga po rezervni metodi
- e) Priloga 5: Zapisnik o preverjanju carinske deklaracije

Objava:

- intranet
- internet